

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Statsministeren udtrykte håb om, at vi – jeg kan kun tale for Venstre – vil være med i det konstruktive arbejde, når denne lovgivning nu skal føres ud i livet. Som statsministeren ved, er lovens intentioner om den livsvarige opholdstilladelse helt i strid med Venstres intentioner.

Men som statsministeren måske har læst i dagspressen, har vi i Venstre benyttet juleferien til at få en dialog med vore kommunale folk, og jeg kan forsikre statsministeren om, at er der noget, vore kommunale folk ønsker, er det at gå konstruktivt ind i dette her. Men de er meget skuffede. De synes ikke, de har en indenrigsminister; de synes overhovedet ikke, de er blevet hørt. Det er entydige meldinger, de har fået. De er meget bekymrede over, at jeg heller ikke har kunnet svare på alle de spørgsmål, de har stillet til mig, fordi jeg har måttet sige, det var umuligt at få en forhandling herom.

Det, der gør os så bekymrede, er, at vi ikke inden har kunnet tale om den praktiske udmøntning, at vi ikke inden kunne være blevet enige. At Danmark ikke er et indvanderland, er jo ikke det, der er sagen. Og når statsministeren siger, de har ret til at vende tilbage, må jeg spørge: Jamen hvorfor skal de have livsvarig opholdstilladelse? Hvorfor begynder man at tale om, at alle skal ud af lejrene, når jeg har oplysning om, at 70 pct. ønsker at blive der? Hvorfor kunne vi ikke have talt om nogle mere fleksible løsninger, hvor vi ikke laver disse firkantede regler? Vi ønsker ikke regler, vi ønsker tværtimod restriktionerne ophævet.

Nu ved jeg ikke – dette være sagt til statsministeren – om man kan tillade sig at invitere sig selv, men jeg vil i hvert fald meget gerne en dag have anledning til at fortælle om alle de tanker over for statsministeren, som vi i Venstres folketingsgruppe har gjort os om en samlet udlændingepolitik, og det gælder ikke mindst blandt vore kommunale folk, som tigger og beder om en langsigtet planlægning, så de ved, hvordan de kan indrette sig.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Også her har jeg et trøstens ord til fru Birthe Rønn Hornbech. Det samarbejde med kommunerne om den konkrete udformning af alt det, der skal til i hverdagen omkring de bosniske flygtninge, er i fuld gang. Det foregår i arbejdsgrupper, sådan som det nu bedst kan være, når der er tale om nogle meget praktiske spørgsmål.

Der er et fint medspil i arbejdet med de bosniske krigsflygtninge også fra en række af de organisationer, som opgaven er blevet udliciteret til. Det drejer sig om Dansk Flygtningehjælp, det drejer sig om Røde Kors; Mellempfolkeligt Samvirke er også med, og så er der andre af de delopgaver, hvor kommunernes bud på det er helt afgørende. Der sidder Kommunernes Landsforening omkring forhandlingsbordet sammen med boligministerens folk, sammen med Indenrigsministeriets folk og sammen med en række organisationer.

Det står også direkte i bemærkningerne til lovforslaget, at de økonomiske konsekvenser af dette her vil blive særlig udredet. Det sker i en særlig økonomigruppe, hvor Kommunernes Landsforening også sidder med. Vi har også en bemærkning i lovforslaget om, at det skal indgå i de økonomiske forhandlinger, der skal føres med kommunerne til foråret, og det skal det naturligvis, fordi vi på det tidspunkt helt nøje har kunnet gøre op, om der er noget, vi skal kompensere kommunerne for, men der har jo overhovedet ikke været nogen tvivl om – det er sagt helt klart fra starten – at kommunerne skal holdes skadesløse i forhold til løsningen af denne opgave.

Derfor behøver fru Birthe Rønn Hornbech ikke at være så bekymret; kommunerne deltager direkte sammen med dem, der forbereder det i de pågældende ministerier, og jeg har fuld tillid til, at Kommunernes Landsforening også vil sørge for at melde tilbage til de borgmestre, som fru Birthe Rønn Hornbech taler med. Den opgave deltager Indenrigsministeriet også glad og gerne i.

Så ikke blot i det forløb, der allerede har været, hvor masser af kommuner har øvet en fremragende indsats, både Venstreborgmestre og socialdemokratiske borgmestre, om løsningen af denne her opgave, er vi glade for det medspil, der har været. Men jeg er helt sikker på, at når vi nu sidder omkring forhandlingsbordet, vil der om alle detaljerne stykke for stykke – ikke sådan, som det kan aftales i Folketinget, men sådan, som praktikerne kan aftale dem – blive et fint samspil til fordel for en bedre ramme om de bosniske krigsflygtnings tilværelse i Danmark.

På baggrund af de tal, jeg nævnte lidt tidligere med hensyn til, hvor langt man er allerede nu i form af jobtræning, undervisning, følordninger og egentlig faglig træning, er der ingen tvivl om, at den tilværelse, som allerede nu har taget sin begyndelse, på lidt mere normale vilkår for de